

A nemzetközi olimpiákat a Román Matematikai Társulat kezdeményezte 1959-ben, egy jubileuma alkalmából, és azóta évről évre megrendezésre kerülnek. Románia 3, Magyarország 2, Csehszlovákia 2, Lengyelország 2, a Szovjetunió 3, az NDK 2, Bulgária 2, Jugoszlávia 1 alkalommal volt vendéglátója a versenyeknek. A résztvevők száma emelkedik (lásd a táblázatot). Bulgária, Csehszlovákia, Magyarország, az NDK és Románia mind a 17 versenyen ott volt. 16-szor vett részt Lengyelország, 15-ször a Szovjetunió (1959-ben csak 4 versenyzővel), 13-szor Jugoszlávia, 12-szer Mongólia, 9-szer Anglia és Svédország, 7-szer Franciaország és Hollandia, 6-szor Ausztria, 4-szer Kuba, 3-szor Finnország, 2 alkalommal Olaszország, USA és a Vietnami DK, 1 alkalommal Belgium és Görögország.

A kezdeti alapelvek: 2 versenynapon 6 feladat a matematika különböző tárgyköreiből, országonként 8 – 8 versenyző – ma is érvényben vannak, csak szórványosan szerepeltek ennél kisebb küldöttségek. Úgyszintén az is változatlan, hogy a teljesítményeket csak egyenileg értékelik, pontozás alapján, csapatverseny tehát nincs.

A verseny nemzetközi zsűrijét a rendezőség kiegészíti a szükséges nyelveken jól értő ún. koordinátorokkal, ezek hangolják össze és véglegesítik azokat az értékelési javaslatokat, amelyeket az illetékes küldöttség vezetője tesz azután, hogy a zsűri, az eredményeket látva, megállapodott az elbírálási elvekben. Ezután a zsűri pontszámminimumokat állapít meg az I., II. és III. díj elnyeréséhez. Eleinte dicséretet adtak mintegy vigaszdíjként, másrészt egy idő óta egy-egy feladat igen szép megoldásáért különdíjakat is adnak a pontszámától függetlenül.

Hamarosan azonban – korunk szokásainak megfelelően – szokásba jött beszélni a verseny lezárása után „nem hivatalos csapatversenyről”, és különböző elvek alapján rangsorolni a csapatokat. Legtöbbször az elért összpontszámok alapján, mások viszont a sportolimpiák ugyancsak nem hivatalos szokásai szerint az elért „arany-, ezüst- és bronzérmek” számai szerint állítanak össze rangsort. – Ezt ott helyénvalónak lehet venni, elvégre a sok különböző sportágat, teljesítményt lehetetlen objektíven összemérni. Itt viszont minden versenyző ugyanazokkal a feladatokkal foglalkozik, nem látjuk tehát szükségét az említett elnagyolásnak. (Ebben is gyenge a hasonlóság a sport-olimpiákkal, akárcsak a versenyek időközében; értsük azonban hozzá, hogy az új dolgokat is lehetőleg régi szavakkal igyekszünk megnevezni; a gimnázium is valaha tornaterem volt.)

Mi csak a „csapatok” összpontszáma alapján próbálunk összehasonlítást tenni táblázatunkban, egyrészt a kiadott és a versenyzőink által nyert különböző díjak száma, másrészt a legnagyobb csapatpontszámok alapján. Mint látható, az utóbbi rangsorban a 17 év alatt bármikor legföljebb két csapat állt előttünk, és 6-szor mi voltunk az elsők. Felsoroljuk továbbá évek szerint a díjazott magyar versenyzőket.

1959. év: I. díj: Csanak György (Debrecen). – II. díj: Halász Gábor. – III. díj: Bollobás Béla, Muszély György. – Dicséret: Szász Domokos.

1960. év: I. díj: Mezei Ferenc, Bollobás Béla. – II. díj: Fritz József (Mosonmagyaróvár), Muszély György. – Dicséret: Komlós János.

1961. év: I. díj: Bollobás Béla, Kóta József (Tatabánya). – II. díj: Juhász István, Kéry Gerzson (Sopron), Simonovits Miklós. – III. díj: Gálfi László. – 1. dicséret Fritz József (Mosonmagyaróvár), Góth László.

1962. év: I. díj: Kéry Gerzson (Sopron), Sebestyén Zoltán (Celldömölk), – II. díj: Kóta József (Tatabánya), Gálfi László, Szidarovszky Ferenc. – III. díj: Benczúr András, Simonovits Miklós.

1963. év: II. díj: Lovász László, Szidarovszky Ferenc, Pelikán József, Gerencsér László, Fazekas Patrik (Mosonmagyaróvár). – III. díj: Corradi Gábor (Győr), Makai Endre, Máté Attila (Szeged).

1964. év: I. díj: Gerencsér László, Lovász László, Pelikán József. – II. díj: Berkes István. – III. díj: Makai Endre.

1965. év: I. díj: Lovász László (és különdíj), Makai Endre, Pelikán József (és különdíj). – II. díj: Pósa Lajos, Berkes István. – III. díj: Laczkovich Miklós, Elekes György.

1966. év: I. díj: Lovász László (és különdíj), Pelikán József (és különdíj), Pósa Lajos. – II. díj: Laczkovich Miklós, Bábai László (és különdíj). – III. díj: Surányi László.

1967. év: I. díj: Elekes György, Surányi László. – II. díj: Babai László, Hoffmann György, Csirmaz László. – III. díj: Szűcs András, Pintz János, Laborci Zoltán (Győr).

1968. év: I. díj: Babai László (és különdíj), Csirmaz László (és különdíj), Pintz János. – II. díj: Lempert László, Szűcs András, Kóczy László. – III. díj: Mérő László, Michaletzky György.

1969. év: I. díj: Fiala Tibor. – II. díj: Bajmóczy Ervin (és különdíj), Csirmaz László, Michaletzky György, Ruzsa Imre. – III. díj: Lempert László, Pintz János.

év rendező	részvett csapat. fő		kiadott díj I. II. III.			magyar díj I. II. III.			magyar pontszám, helyezés	Összehasonlítással
1959 román	7	52	3	3	5	1	1	2	233 II.	249 rom., 192 csszal., 132 bolg.
1960 román	5	39	4	4	4	2	2	–	248 II.	257 csszl., 248 rom., 175 bolg.
1961 magyar	6	48	3	4	3	2	3	1	270 I.	230 len., 197 rom., 159 csszl.
1962 cseszl.	7	56	4	12	15	2	3	2	289 I.	263 szovj., 257 rom., 212 len. és csszl.
1963 lengyel	8	64	7	11	17	–	5	3	234 II.	271 szovj., 191 rom., 165 jug.
1964 szovjet	9	72	7	9	19	3	1	1	253 II.	269 szovj., 213 rom., 209 len.
1965 német	10	80	8	12	17	3	2	2	244 II.	281 szovj., 222 rom., 178 len.
1966 bolgár	9	72	13	15	12	3	2	1	281 II.	293 szovj., 280 ném., 269 len.
1967 jugoszláv	13	99	11	14	26	2	3	3	251 III.	275 szovj., 257 ném., 231 ang.
1968 szovjet	12	96	22	22	20	3	3	2	291 III.	304 ném., 298 szovj., 263 ang., 262 len.
1969 román	14	112	3	20	21	1	4	2	247 I.	240 ném., 231 szovj., 219 rom.
1970 magyar	14	112	7	11	40	3	1	3	233 I.	221 szovj. és ném., 209 jug.
1971 szlovák	15	115	7	12	29	4	4	–	255 I.	205 szovj., 142 ném., 118 len.
1972 lengyel	14	107	8	16	30	3	3	2	263 II.	270 szovj., 239 ném., 208 rom.
1973 szovjet	16	125	5	15	48	1	2	5	215 II.	254 szovj., 188 ném., 174 len.
1974 német	18	140	10	24	37	1	3	3	237 III.	256 szovj., 243 USA, 236 ném.
1975 bolgár	17	135	8	25	36	–	5	3	258 I.	249 ném., 247 USA, 246 szovj.

1970. év: I. díj: Ruzsa Imre (és 2 különdíj), Bajmóczy Ervin (és különdíj), Gönczi István (Miskolc). – II. díj: Füredi Zoltán. – III. díj: Lempert László, Kóczy László, Borzsák Péter.

1971. év: I. díj: Ruzsa Imre (és különdíj), Göndöcs Ferenc (Győr), Komjáth Péter, Franki Péter (és különdíj, Kaposvár). – II. díj: Bajmóczy Ervin, Móri Tamás, Füredi Zoltán, Nagy András.

1972. év: I. díj: Füredi Zoltán, Komornik Vilmos, Tuza Zsolt. – II. díj: Móri Tamás, Pálffy Péter Pál, Kollár István. – III. díj: Győri Ervin (Kaposvár), Kiss Emil.

1973. év: I. díj: Kollár János. – II. díj: Pálffy Péter Pál, Kiss Emi]. – III. díj: Ablonczy Péter, Prőhle Péter, Simányi Nándor, Sparing László (Szombathely), Veres Sándor (Debrecen).

1974. év: I. díj: Kollár János. – II. díj: Kiss Emil, Sparing László (Szombathely), Kertész Gábor. – III. díj: Simányi Nándor (és különdíj), Prőhle Péter, Csuka Gábor.

1975. év: II. díj: Jakab Tibor, Sparing László (Szombathely), Surján Péter, Éltető László, Soukup Lajos. – III. díj: Neumann Attila, Seress Ákos, Bagó Balázs (Győr).

Ezek a szép hagyományok köteleznek. Ezekhez képest eddзék, képezзék magukat a magyar versenyzők a következő években is!